

FIRST LANGUAGE THAI

0518/01

Paper 1 Reading and Directed Writing

For Examination from 2018

SPECIMEN INSERT

2 hours

READ THESE INSTRUCTIONS FIRST

This Insert contains the reading passages for use with the Question Paper.

You may annotate this Insert and use the blank spaces for planning. This Insert is **not** assessed by the Examiner.

คำสั่ง สำหรับผู้เข้าสอบ

ใบโบแทรกนี้มีบทความสำหรับการอ่านเพื่อใช้ร่วมกับข้อสอบ

นักเรียนสามารถจดบันทึกในใบโบแทรกนี้และใช้หน้ากระดาษว่างสำหรับวางแผนการเขียนได้
กรรมการตรวจข้อสอบจะไม่ตรวจใบโบแทรก

This document consists of **6** printed pages.

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 1 และตอบคำถามข้อที่ 1 ในข้อสอบ

บทความที่ 1

จุกน้ำปลา...พาโชค

(ดัดแปลงจาก “จุกน้ำปลา...พาโชค” โดย พิมพ์ภัส บร๊าศ, 2007)

ผมเปิดกล่องไม้เล็ก ๆ... ภาพในอดีตย้อนกลับมาอีกครั้ง...

รถสองแถวติดเครื่องขยายเสียงคันใหญ่ เปิดเสียงดังลั่น ว่าคืนนี้จะมีดนตรีมาแสดงที่ลานหน้าอำเภอ ผมและเด็กอีกหลายคน วิ่งตามรถคันนั้นด้วยความอยากรู้อยากเห็น เพราะมันเป็นความบันเทิงสิ่งเดียวที่พวกเราจะได้พบได้เจอกันก็ว่าได้ รถประกาศก็อ่าวว่ามึงดนตรีวงใหญ่ พร้อมหางเครื่องครบชุดจะมาแสดงให้ชม ค่าบัตรผ่านประตู คนละ ๑๐ บาท ผมได้ยืนดั่งนั้นแลเลยหูตึงมันชะเฉย ๆ ความตื่นเต้นที่อยากรู้อยากเห็นเมื่อสักครู่มันหายไปหมดแล้ว ผมคงไม่มีปัญญาจะซื้อตั๋วเข้าดูแน่นอน

5

บ้านเรามีปัญหาเรื่องเงิน ผมไม่กล้าขอเงินแม่หรือ พ่อ แม่เองก็ต้องทำงานปากกัดตีนถีบเพื่อส่งให้ผมเรียนกว่าจะได้เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์มาเลือดตาแทบกระเด็น

เสียงประกาศต่อมาอีกว่า หากท่านใดมีชิ้นส่วนของสินค้าตามที่ตั้งอยู่ข้างรถ ก็ไม่ต้องซื้อตั๋วให้นำมาคนละ ๑ ชิ้นเพื่อแลกกับบัตรผ่านประตูเข้างาน ใจผมมีความหวังขึ้นมาอีกหน ผมรีบออกไปเห็นขวดน้ำปลาหือ

10

อมยิ้ม ที่โฆษณาอยู่ข้างรถ ผมจำมันได้ว่าผมเคยซื้อน้ำปลาหือนี้ให้แม่ ผมจึงรีบกลับบ้านไปดูเจ้าขวดนั้นทันที ผมต้องแกะเอาจุกน้ำปลาที่มีชื่อหือหือ อมยิ้ม เอาไปแลกบัตรผ่านประตูให้จึงได้ ผมเริ่มจัดเจ้าจุกนั้นอยู่นานสองนาน แต่ผมไม่ยอมทำเป็นอันขาด ดนตรี นักร้อง และหางเครื่อง เป็นสิ่งที่ผมนึกถึงในตอนนั้น ผมพยายามอยู่นาน มือเจ้ากรรมก็ดันจับขวดพลาสติก ขวดตกลงกระแทกพื้นอย่างจัง น้ำปลาแตกกระจายเต็มพื้นบ้าน ใจผมสั่นเป็นกลองรัว คิดในใจว่า ...แม่ต้องโกรธเป็นไฟเป็นไฟแน่ ๆ

15

แม่กลับมาถึงบ้านพอดี แม่จ้องมองมาที่ผม และก็มองดูขวดน้ำปลาที่แตกกระจาย แต่แม่ไม่ว่าผมซักคำ บอกแต่ว่า ระวังอย่าเพิ่งเดิน เดี่ยวแก้วได้บาดแกง ๆ...แม่ไม่โกรธหรือ ผมถามออกไปโธ้ย...จะโกรธไปทำไม ต่อไปแกงจะได้กินข้าวคลุกเกลือ แทนกินข้าวคลุกน้ำปลาไป ผมรู้สึกผิดที่ทำขวดน้ำปลาแตกแม่ถามผมว่าเอาขวดน้ำปลาออกมาทำไม ผมเล่าเรื่องทั้งหมดให้แม่ฟัง แม่ผมลงมือจัดเจ้าจุกน้ำปลาตรงคอขวดที่แตก แล้วยื่นให้ผม ผมมองหน้าแม่แล้วกล่าวขอบคุณแม่ด้วยความดีใจ

20

ค่ำวันนั้น ผมกำจุกน้ำปลาแน่น เพราะกลัวมันจะหล่นหายตอนผมวิ่งมาที่ลานหน้าอำเภอ จากนั้นก็รีบวิ่งไปที่โต๊ะขายตั๋วเพื่อจะแลกมันกับเจ้าจุกอันนี้ ทันใดนั้น ตาผมก็เหลือบไปเห็นประกาศรับสมัครนักร้องในค่ำวันนี้ด้วย ผมนั่งคิดอยู่นานกับข้อความในประกาศนั้นว่า ท่านใดสมัครเข้าประกวดร้องเพลงในคืนนี้ จะได้ของใช้เป็นสินค้าหือหือ อมยิ้ม ติดไม้ติดมือกลับบ้านกันทุกคน

ผมก้าวเท้าไปอีกโต๊ะ ที่รับสมัครนักร้อง เจ้าหน้าที่ถามผมว่าเจ้าหนู อายุเท่าไร? ...ผมตอบออกไป

25

ว่า ๑๐ ขวบ เค้ารีบบอกผมว่า ต้องอายุ ๑๕ นะถึงจะประกวดได้ ผมรีบเถียงทันทีว่าไม่เห็นเขียนไว้ที่ประกาศเลยนี่นา ผมรู้ว่ามันผิดที่ผมวันที่จะประกวด แต่ใจผมอยากได้ของติดมือกลับบ้านนี่นา เจ้าหน้าที่คงนึกรำคาญ เลยยอมให้ผมสมัคร

ผมรู้สึกประหม่า ผมค่อย ๆ เดินขึ้นเวทีช้า ๆ ขาเจ้ากรรมดันไปเกี่ยวเข้ากับสายไฟ ผมลิ่งหลุน ๆ บน

เวที เจ้าหน้าที่ช่วยพยุงผมให้ยืนขึ้น ผมเริ่มร้องเพลงหากินเพลงเดียวของผม พอร้องจบผมไม่ได้นึกหวังว่าจะได้

30

ตำแหน่งใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ผมหวังเพียงรางวัลปลอบใจในประกาศเท่านั้น

ผลการประกวด เป็นไปตามความคาดหมาย ผมไม่ติดฝุ่นของนักร้องที่เข้าประกวดเลยสักคน ผมเดินไป
ด้านข้างเวที เพื่อรอรับรางวัล กรรมการถามผมว่า...ไฉ่หนุ่ อยากได้อะไรกลับบ้านล่ะเลือกเอาอย่างหนึ่งสิ ...ผม
รีบชี้ทันที มันคือ น้ำปลาขวดใหญ่ ยี่ห้อ อมยิ้ม ที่ผมทำแตกไปเมื่อตอนเย็น กรรมการถามผมต่อไปอีกว่า ...แล้ว
อยากได้ที่ขวดล่ะ ผมตอบทันทีว่า.... ขวดเดียวครับ กรรมการหลายคนยิ้ม แล้วบอกว่า ไฉ่หมอนี้มันน้อยนี่หว่า 35

ในที่สุดผมก็ได้น้ำปลายี่ห้ออมยิ้ม ๑ ลัง พร้อมบะหมี่สำเร็จรูปอีก ๑๐ ห่อ จากคณะกรรมการ จากนั้น
ผมก็กึ่งเดินกึ่งวิ่งกลับบ้านด้วยหัวใจที่พองโตเพื่อเอารางวัลไปอวดแม่ ในใจผมคิดแต่เพียงว่าผมหาน้ำปลามาคืน
แม่ได้แล้ว

ผมเล่าเรื่องราวให้แม่ฟัง แม่หัวเราะและบอกผมว่าแม่ดีใจ ผมนึกในใจว่าแม่ต้องดีใจแน่ ๆ ที่ผมได้
น้ำปลาตั้งลังและบะหมี่อีกตั้ง ๑๐ ห่อ กลับมาบ้าน แต่แม่บอกผมว่า ...ที่แม่ดีใจเพราะผมเป็นคนกล้าคิดกล้า 40
แสดงออกในทางที่ถูกต่างหากและนั่นทำให้แม่ภูมิใจในตัวผม

ให้นักเรียนอ่านบทความที่ 2 และ 3 และตอบคำถามข้อที่ 2 ในข้อสอบ

บทความที่ 2

ผู้สูงอายุในประเทศไทย

(ดัดแปลงจาก ข่าวไทยรัฐออนไลน์, 2014)

ขณะนี้ มีผู้สูงอายุชาวไทยกว่าหนึ่งล้านคนที่เป็นผู้สูงอายุติดเตียง ติดบ้าน และต้องพึ่งพิงคนอื่นช่วยดูแล นายแพทย์ณรงค์ สหเมธาพัฒน์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ขณะนี้ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประเทศไทยมีประชากรทั้งหมด 64.5 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 9.4 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ของประชากร โดยเพิ่มขึ้นปีละประมาณ 5 แสนคน คาดว่าภายในปี 2568 ไทยก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ จำนวนผู้สูงอายุจะมีประมาณ 14.4 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด

5

ผลการศึกษาปัญหาการเจ็บป่วยจากการตรวจร่างกายของผู้สูงอายุไทยในปี 2552 โดยสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ ปรากฏว่ามีผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปร้อยละ 85 หรือจำนวนประมาณ 6 ล้านคน ที่สามารถดูแลตนเองได้ และมีผู้สูงอายุที่นอนติดเตียง ติดบ้าน ต้องพึ่งพิงคนอื่นช่วยดูแลกว่า 1 ล้านคน คิดเป็นเกือบร้อยละ 15 โดยมีประมาณ 960,000 คน ที่ช่วยเหลือตนเองได้บางส่วน อีกประมาณ 63,000 คน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้เลย โรคเรื้อรังที่พบมากในผู้สูงอายุคือ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคอ้วนลงพุง และโรคข้อเสื่อม

10

นอกจากนี้พบว่า มีผู้สูงอายุกว่าร้อยละ 70 ที่สายตาไม่ดี มองเห็นไม่ชัดเจน และเกือบครึ่งหนึ่ง มีปัญหาในการบดเคี้ยวอาหาร เนื่องจากเหลือฟันแท้ในปากไม่ถึง 20 ซี่ และที่น่าเป็นห่วงพบว่าแนวโน้มผู้สูงอายุอยู่คนเดียวหรืออยู่ลำพังเพิ่มมากขึ้น 2 เท่าตัว จึงต้องเร่งพัฒนาระบบการดูแลที่เหมาะสม ทั้งการดูแลในโรงพยาบาล การดูแลในชุมชน การดูแลที่บ้าน

15

ในปี 2557 กระทรวงสาธารณสุขได้พัฒนาระบบการดูแล 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่

1. การตรวจสุขภาพของผู้สูงอายุเพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น โรคซึมเศร้า พัฒนาศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ ประเมินความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวันเพื่อการดูแลที่เหมาะสม
2. พัฒนาระบบบริการสุขภาพเชื่อมโยงจากสถานพยาบาลสู่ชุมชน เช่น การดูแลผู้สูงอายุที่เป็นโรคข้อเข่าเสื่อม การดูแลผู้สูงอายุติดเตียงที่บ้าน
3. ส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีระบบการดูแลและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ

20

บทความที่ 3

โครงการ “อาสาสมัครเยาว์วัยใส่ใจผู้สูงอายุ”

(ดัดแปลงจาก “จิตอาสาวัยใสร่วมมือใจ “สร้างสุข” ผู้สูงอายุ โดย พิมพ์ชนก, 2014)

หากเอ่ยถึงความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้สูงอายุ เรามักจะมองว่าสองช่วงวัยนี้มีช่องว่างระหว่างวัยห่างกันค่อนข้างมาก จึงอาจส่งผลให้ความคิด ทักษะคติแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

ด้วยเหตุนี้ เมื่อประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเปลี่ยนแปลงและเตรียมพร้อมให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี และใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขเป็นเรื่องสำคัญ ทางสำนักสร้างสรรค์โอกาสและนวัตกรรม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) จึงจัดตั้งโครงการ “อาสาสมัครเยาว์วัยใส่ใจผู้สูงอายุ” หรือ อผส.น้อย ขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่สมัครใจเป็นจิตอาสาสามารถดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุได้ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ลดช่องว่างระหว่างวัยและอยู่ด้วยกันได้อย่างเป็นสุข

5

ก่อนการลงพื้นที่ อาสาสมัครเยาว์วัยใส่ใจผู้สูงอายุ หรือ อผส.น้อย และอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ จะได้รับการอบรมจากแพทย์ประจำโรงพยาบาลเกี่ยวกับทักษะการดูแลผู้สูงอายุ การใช้เครื่องวัดความดัน การนวด และยังมีการอบรมทำยาหม่องไว้ใช้เองด้วย ส่วนการลงพื้นที่ อผส.น้อยจะแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน มี อผส.คอยดูแลกลุ่มละ 2 คน ทุกกลุ่มเยี่ยมผู้สูงอายุเดือนละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 2 ชั่วโมง สำหรับการไปเยี่ยมผู้สูงอายุแต่ละครั้งจะเป็นช่วงเวลาหลังเลิกเรียน หรือวันเสาร์-อาทิตย์

10

ทุกครั้งที่ไปดูดูแลผู้สูงอายุ อผส.น้อยจะนำเครื่องวัดความดัน กระติกน้ำร้อน ผ้าเช็ดตัว และยาหม่องไปด้วย ซึ่ง อผส.น้อยจะนวดตัว เช็ดตัว หรือช่วยดูแลบ้านให้ด้วย และยังชวนคุณตาคุณยายพูดคุย จะเห็นได้ชัดว่าผู้สูงอายุที่เคยมีอาการซึมเศร้าหรือเหงาก็มีสภาพจิตใจที่ดีขึ้น หลังจากดูแลผู้สูงอายุเสร็จ อผส.น้อย ก็จะได้รับคำอวยพรเป็นการตอบแทน หรือบางครั้งพวกเขาก็ได้ผลไม้ติดไม้ติดมือกลับบ้านด้วย

15

โครงการอาสาสมัครเยาว์วัยใส่ใจผู้สูงอายุ ช่วยแก้ปัญหาของชุมชนได้ ผู้สูงอายุในชุมชนมีสุขภาพจิตดีขึ้น ชุมชนพัฒนาขึ้น เนื่องจากคนในชุมชนไม่ว่าจะเป็นเด็ก ผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุมีความใกล้ชิดกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

หนึ่งในอาสาสมัครเยาว์วัยใส่ใจผู้สูงอายุ เล่าให้ฟังว่า “หนูจะเป็นคนพูดคุยกับผู้สูงอายุ เช่น จะบอกว่าหนูมาทำไม มาช่วยทำอะไรบ้าง และก็จะถามว่ามีอาการปวดเมื่อยตรงไหนหรือไม่ ประทับใจการนวดให้คุณยายไสเพราะคุณยายชวนคุยทั้งเรื่องการเรียน ชีวิตประจำวัน และก็เล่นกับเราด้วย”

20

“หนูเป็นอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ หนูและเพื่อน ๆ จะดีใจมากที่ได้มาหาคุณตาคุณยาย โครงการนี้สอนให้หนูรู้จักทำความดี มีจิตอาสา ชีวิตก็มีความสุขและเป็นสิริมงคลจากคำอวยพรของผู้สูงอายุด้วยค่ะ”

‘อาสาสมัครเขารววัยใส่ใจผู้สูงอายุ’ นับว่าเป็นอีกหนึ่งโครงการดี ๆ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการปลูกฝังค่านิยม 25
ที่ควรประพฤติปฏิบัติให้กับเด็กและเยาวชนผู้เปรียบเสมือน ‘ต้นกล้าแห่งความดี’ ให้กับชุมชนและสังคมไทย
ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง

Copyright Acknowledgements:

Passage 1 © Pimlapas Braz; <http://www.psevikul.com>; 14 March 2015.
Passage 2 © thairathonline; <http://www.thairath.co.th>; 15 March 2015.
Passage 3 © Pimchanok; <http://www.thaihealth.or.th>; 16 March 2015.

Permission to reproduce items where third-party owned material protected by copyright is included has been sought and cleared where possible. Every reasonable effort has been made by the publisher (UCLES) to trace copyright holders, but if any items requiring clearance have unwittingly been included, the publisher will be pleased to make amends at the earliest possible opportunity.

Cambridge International Examinations is part of the Cambridge Assessment Group. Cambridge Assessment is the brand name of University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES), which is itself a department of the University of Cambridge.